

⁴⁷Az első ember a föld porából való, a második ember mennyből való. ⁴⁸Amilyen a földből való, olyanok a földiek is, és amilyen a mennyből való, olyanok a mennyek is. ⁴⁹És amint viseltük a földinek a képét, úgy fogjuk viselni a mennyeknek a képét is.

⁵⁰Azt mondom, testvéreim, hogy test és vér nem örökölheti Isten országát, a romlandóság nem örököli a romolhatatlanságot. ⁵¹Íme, titkot mondom nektek: nem fogunk ugyan mindnyájan meghalni, de mindnyájan el fogunk változni. ⁵²Hirtelen egy szempillantás alatt, az utolsó harsonaszóra; mert meg fog szólalni a harsona, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltozunk. ⁵³Mert e romlandó testnek romolhatatlanságba kell öltöznie, és e halandónak halhatatlanságba.

Ünneplő gyülekezet, testvéreim!

Feltámadt! Mit jelent ez? Évről évre, sőt hétről hétre, vasárnapról vasárnapra ünnepeljük Jézus feltámadását, de nagyon keveset tudunk arról, hogy mi is történt húsvét hajnalán. Nem látunk be a kulisszák mögé. Mi az a feltámadás, hogyan is kell ezt elképzelnünk? Ahhoz képest, hogy keresztyén hitünk erre épül, nem igazán tudjuk, hogy mit is hiszünk, ha hisszük egyáltalán. Ha nem egy néhány száz éves aranyos kis mesének tartjuk, és a húsvéti nyuszival együtt szépen beadagoljuk a gyerekek tavasz szünetébe, már ezzel is többet téve egyébként, mint a legtöbb ember, akinek halvány fogalma sincs arról, hogy húsvétkor mit is ünneplünk. Feltámadt! Ez mindennek az alapja, mert, ha krisztus nem támadt fel, akkor, ahogy Pál mondja: hiábavaló a ti hitetek. Akkor hiába vagyunk itt hétről hétre, húsvétról húsvétra a templomban. Mert nem mi, hanem pl. a hinduk mondják, hogy Jézust egy guru volt, egy egészen különleges tanító, aki kár, hogy olyan fiatalon meghalt. Még mondhatott volna egy-két jó kis idézetet, amit kipsztozhatnánk, hogy lássák milyen műveltek vagyunk. Nem, Jézus nem egy nagy tanító, bár kétségtelen, hogy szavai életformáló erővel bírnak.

Jézus eljövételének célja és értelme nem a bölcsesség, hanem a golgotai kereszt. A kereszt, ahol feláldozta magát helyettünk és értünk, hogy ne nekünk kelljen elszenvedni a bűn büntetését, az Istentől való teljes elhagyatottságot. Erről szól a nagypéntek, ez áll a középpontban. Az ebben való hit nélkül egész egyszerűen egy filozófiává, vagy egyfajta kultúrává, társadalmi rendszerré válna a Biblia tanítása. Mint ahogy látjuk ez történik. Jól mutatja ezt a nagyhét kezdetén leégett Notre Dame esete. Mert mindenki arról beszél, hogy majdnem elpusztult ez az egyébként valóban ikonikus templom, amelyről úgy beszéltek a híradásokban, hogy az európai kereszténység egyik legmeghatározóbb épülete, amely magát a kereszténységet szimbolizálja.

Bár én is sajnálom a történelmi épületet, de a kereszténység nem egyenlő a Notre Dame-mal, sem a Római Szent Péter bazilikával, sem a budafoki evangélikus templommal. Amikor Jézus a valóban egyedülálló Jeruzsálemi templomban járt azt mondta: romboljátok le ezt a templomot és én három nap alatt felépítem. Nem értették, hogy miről beszél, János apostol meg is jegyzi: ²⁰Ezt mondták rá a zsidók: Negyvenhat esztendeig épült ez a templom, és te három nap alatt felépíted? ²¹Ő azonban testének templomáról beszélt. ²²Amikor azután feltámadt a halálból, visszaemlékeztek tanítványai arra, hogy ezt mondta, és hittek az Írásnak és a beszédnek, amelyet Jézus mondott.

Mert lehet, hogy vannak fontos épületek, de a legfontosabb épület maga Jézus, ezt az épületet pedig már elpusztítottuk. Igen, mi a mi bűneinkkel, azzal, hogy semmibe vesszük az Istent, azzal, hogy úgy teszünk, mintha miénk lenne minden, mi lennénk ennek a világnak, a mi kis saját világunknak istenei.

Aztán jönnek a nehézségek, jönnek helyzetek, melyekkel nem tudunk mit kezdeni, jön egy betegség, jön a halál, és máris kétségbeesve kérdezzük: ha van Isten, akkor ezt miért engedi? Miért engedte Isten, hogy a Notre Dame-ot a nagyhét kezdetén lángok emésszék meg?

Isten ennél sokkal többet is megengedett. Megengedte, hogy egyszülött fiát leköpjék, megalázzák, keresztre feszítsék és megöljék. Megengedte. Mert meg szerette volna mutatni neked, hogy ez az élet, ez a földi lét, örömeivel, gyönyörűségeivel, csodáival együtt csupán előszobája valaminek, amit emberi szavakkal még leírni sem lehet.

Feltámadás. Jézus feltámadása megmutatta, hogy az ember életében nem a halálé, nem a test elpusztulásáé a végső szó. Feltámadt! Amivel bizonyította, hogy életünk túlmutat a testen.

Hiszem a test feltámadását! Mondjuk a hitvallásban. Mondtad a hitvallásban? És hiszed is? A test feltámadása, nem csak Jézus testének feltámadása, hanem a te halál utáni életed.

A mai napra kijelölt igében Pál apostol erről ír a Korinthusi gyülekezet számára. A test feltámadásáról. Mert már akkor is rosszul képzeltek. Mert csak erre a földi létre koncentráltak, és a feltámadás, valami újraéledést jelentett. Jézusig valóban így volt. Maximum újra éledt valaki. Jézus is támasztott fel halottakat. Ott volt Lázár, akiről a szentíró meg is jegyzi, hogy később meghalt. De Jézus feltámadása nem egy, az életet kicsit meghosszabbító újraélesztés volt. Hanem valami egészen más. Jól mutatja ezt az, ahogyan a feltámadás

tanúi szembesülnek a feltámadottval. Márk ezt írja: ¹²*Azután más alakban jelent meg közülük kettőnek útközben. Máté a tanítványokkal való találkozásról ezt jegyzi fel: És amikor meglátták őt, leborultak előtte, némelyek azonban kételkedtek.* Lukács is ugyanerről számol be. Jánosnál pedig Magdalai Máriáról olvassuk: *hátrafordult, és látta, hogy Jézus ott áll, de nem ismerte fel, hogy Jézus az.*

A beszámolók Jézus feltámadásáról jól mutatják, hogy az a test bár hordozza a földinek képmását, de már nem az a test. Hogyan lehetséges ez? Pál a maghoz hasonlítja, melyet elvetnek a földbe.

Ez a példa jól mutatja, hogy van olyan, hogy elpusztul, meghal valami és abból valami egészen új jön létre, ami hordozza a régi test tulajdonságait, mégis egészen más, egészen új. De persze ez a kép sem tökéletes, ezért is kell Pálnak is magyarázatot fűzni hozzá, amelyben elmondja, hogy milyen kapcsolat van a két test között, de egy egészen új megvilágításba is helyezi ezt a dolgot.

Érdeemes talán, ha nem is mélységeiben, mégis megnézni mit is mond még Pál:

⁴⁷*Az első ember a föld porából való, a második ember mennyből való.*

A szöveggörnyezetből egyértelmű, hogy itt Ádám az első ember, aki a föld porából való, tehát alá van vetve a romlandóságban. A második ember pedig a feltámadt Krisztus, a mennyből való, aki már nincs alávetve a test pusztulásának, tehát romolhatatlan.

⁴⁸*Amilyen a földből való, olyanok a földiek is, és amilyen a mennyből való, olyanok a mennyiek is.*

Tehát a földből valók romlandók, a mennyiek romolhatatlanok.

⁴⁹*És amint viseltük a földinek a képét, úgy fogjuk viselni a mennyeknek a képét is.*

Tehát van földi testünk és lesz mennyi testünk.

⁵⁰*Azt mondom, testvéreim, hogy test és vér nem örökölheti Isten országát, a romlandóság nem örököli a romolhatatlanságot.*

Magyarul ez a testünk, amelyben most élünk nem mehet a mennybe.

⁵¹*Íme, titkot mondom nektek: nem fogunk ugyan mindnyájan meghalni, de mindnyájan el fogunk változni.*

Itt jól látszik, hogy Pál úgy várta Krisztus visszatérését, hogy az bármelyik pillanatban bekövetkezne. És egy titkot is megoszt. A titok pedig az átváltozás. Nem úgy, ahogy a mag növekedéséről készült videóban láthattuk, nem néhány nap alatt szépen fokozatosan lesz romlandó testünkből romolhatatlan, hanem:

⁵²*Hirtelen egy szempillantás alatt, az utolsó harsonaszóra; mert meg fog szólalni a harsona, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltunk.* ⁵³*Mert e romlandó testnek romolhatatlanságba kell öltöznie, és e halandónak halhatatlanságba.*

Egy szempillantás alatt. Nem hosszas tanulási folyamat, nem a teológiai tudományokban való elmélyedés, nem is valamiféle gyakorlat elsajátítása adja meg az új életben járást, mert itt ez a lényeg, erről szól ez a mai ige.

Hogy Jézus feltámadása újat hoz, amely egy szempillantás alatt átalakít mindent, amit addig a világról gondoltunk.

Feltámadás! Igen, ha hiszünk benne, akkor lesz majd örök életünk, romolhatatlan mennyei testünk, de már most a miénk lehet minden, amit ott majd teljességében tapasztalunk. Miénk lehet az Isten szeretete, miénk lehet az a boldogság és az a felszabadult öröm, amit az Isten jelenléte okoz.

Jézus feltámadása a mi feltámadásunknak is előképe. Titok, amelyet nem nagyon értünk, nem tudjuk ésszel felmérni, csak hittel megragadni.

A húsvéti hit, a keresztyén hit alapja. Az a hit, hogy bár most a romlandóban élünk, ahogy egyik esti énekünk mondja: változik pusztul minden körülem. De az, aki nem változik velünk van, és részesíteni szeretne bennünket az ő új teremtésében, az új életben.

Hiszem a test feltámadását! Mondjuk a hitvallásban, de ne csak mondjuk, hanem keressük, kutassuk, nem csak húsvétkor, hanem minden napon az ő igéjében ezt a titkot, hogy miénk legyen a feltámadás öröme.

